

Sygn. akt **XXV C 548/16**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR del. Anna Zalewska**

Protokolant: stażysta Paulina Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 września 2017 r. w W.

sprawy z powództwa K. M.

przeciwko (...) Bank (...) SA w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

orzeka

I. Powództwo oddała,

II. Zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 10.817,00 zł (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście złotych) z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XXVC 548/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 marca 2016 r. K. M. wniosła przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. (poprzednik prawny pozwanego) o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z 09 czerwca 2012 r. o nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w W. I Wydział Cywilny z dnia 20 sierpnia 2012 r. sygn. akt I Co 428/12 w całości, podważając istnienie obowiązku stwierdzonego tym tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu (art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.)

Powódka zakwestionowała skuteczność wystawienia przedmiotowego bankowego tytułu egzekucyjnego, z uwagi na wadliwość treści złożonego przez nią (w ramach zawieranej z pozwanym umowy o kredyt z dnia 17 stycznia 2008 r.) oświadczenia o poddaniu się egzekucji, stanowiącego podstawę jego wystawienia. Powódka podniosła, że złożone przez nią oświadczenie nie spełnia wymogu z art. 97 ust 2 ustawy Prawo bankowe obowiązującego w dniu 01 kwietnia 2004 r. bowiem nie zawiera w swojej treści rzeczownika zadłużenia. Oświadczenie to, jako wadliwe nie może stanowić podstawy do nadania klauzuli wykonalności. K. M. zakwestionowała również zawarte w złożonym przez nią oświadczeniu o poddaniu się egzekucji uprawnienie Banku do wystąpienia o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w terminie 5 lat od dnia rozwiązania umowy, twierdząc że zapis ten jest niezgodny z prawem. Taki bowiem termin dawał pozwanemu uprawnienie do dochodzenia przeciwko powódce roszczeń już po upływie ustawowego terminu przedawnienia. Za słusznością żądania pozbawienia wykonalności rzeczowego tytułu wykonawczego przemawiała zdaniem powódki również okoliczność nieprzedstawienia przez pozwanego wraz z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny dokumentu w postaci skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu (pozew 4-6).

(...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. pismem z dnia 13 czerwca 2016 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pozwany w pierwszej kolejności podniósł, że możliwość podnoszenia zarzutów natury formalnej mogła być realizowana wyłącznie w postępowaniu zażaleniowym opartym na normie art. 795 § 1 k.p.c. Z kolei prawomocność orzeczenia co do nadania klauzuli wykonalności wyłącza możliwość badania tej kwestii w postępowaniu wywołanym powództwem przeciwegzekucyjnym. Odnosząc się do sformułowanego w pozwie zarzutu wadliwości bankowego tytułu wykonawczego, pozwany wskazał, że poddanie się egzekucji oparte jest na normie art. 97 ustawy prawo bankowe, co wprost wynika z § 9 umowy o kredyt hipoteczny. Natomiast ust 2 tego postanowienia umownego wskazuje dodatkowo, że "... w oparciu o złożone przez kredytobiorcę oświadczenie o poddaniu się egzekucji Bank będzie uprawniony po powstaniu wymagalnej wierzytelności, a nie po powstaniu zadłużenia do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego. Nadto oświadczenie dłużnika wskazuje konkretną normę prawną, tj. art. 97 ustawy prawo bankowe, który w sposób wyczerpujący definiował uprawnienie banku. Nie sposób zatem przyjąć, że powódka złożyła oświadczenie nie skutkujące odpowiedzialnością zastrzeżoną ww. przepisem prawa bankowego.

Pozwany ponadto podniósł brak legitymacji procesowej łącznej, bowiem stronami umowy kredytu z dnia 17 stycznia 2008 r. był z jednej strony bank, a z drugiej, poza K. A. M. i Z. M.. Zdaniem pozwanego nie budzi wątpliwości, że pomiędzy współkredytobiorcami zachodzi współuczestnictwo jednolite konieczne w rozumieniu 73 § 2 k.p.c., a zatem stroną powodową powinni być wszyscy kredytobiorcy (pismo k. 80-85).

Pismem z dnia 11 września 2017 r. powódka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i pokrótce odniosła się do podniesionych przez pozwanego w piśmie z dnia 13 czerwca 2016 r. zarzutów. Powódka nie zgodziła się z pozwanym co do okoliczności możliwości składania pozwu w niniejszej sprawie, z uwagi na to że podstawą do złożenia powództwa przeciwegzekucyjnego jest nieważność, wzruszalność lub bezskuteczność oświadczenia o poddaniu się egzekucji. Dlatego też, wbrew twierdzeniom pozwanego wszelkie podniesione przez powódkę zarzuty w niniejszej sprawie, winny być rozpoznane w postępowaniu przeciwegzekucyjnym, a nie w postępowaniu klauzulowym jak twierdzi pozwany. Ponadto K. M. zarzuciła pozwanemu brak zrozumienia istoty zarzutu wadliwości treści oświadczenia będącego podstawą wystawienia bankowego tytułu wykonawczego oświadczenia. Nie ma bowiem znaczenia, czy w treści tego oświadczenia występowało słowo zadłużenie, czy też zwrot po powstaniu wymagalnej wierzytelności. Istotny jest bowiem fakt, że oświadczenie dłużnika, określa kwotę, do której dłużnik poddaje się egzekucji, a nie kwotę zadłużenia do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny (pismo k.97 – 101)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 stycznia 2008 r. (...) S.A. Oddział w P. (poprzednik prawny pozwanego) zawarł z A. M., K. M. i Z. M. umowę o kredyt hipoteczny o nr (...), na podstawie której pozwany zobowiązał się udzielić kredytobiorcom kredytu w kwocie 517 641 zł na okres kredytowania - 264 miesięcy. Umowa była indeksowana do waluty obcej CHF. Kredyt miał zostać przeznaczony w celu zakupu nieruchomości położonej przy ul. (...) w W. (§ 1 i 2 umowy). W zakresie roszczeń wynikających z przedmiotowej umowy, kredytobiorcy poddali się egzekucji w trybie art. 97 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (DZ. U. Nr 140, poz. 939 z zm.) oraz wyrazili zgodę na wystawienie przez Bank bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 1 035 282 zł. Bank zastrzegł sobie prawo objąć bankowym tytułem egzekucyjnym obok wierzytelności kapitałowych – także odsetki i koszty związane z realizacją Umowy oraz wszelkie koszty związane z windykacją należności Banku wraz z kosztami zastępstwa prawnego. Bank miał prawo wystąpić o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w terminie 5 lat od dnia rozwiązania umowy (§ 9 umowy).

Zgodnie z § 7 sporządzonego do ww. umowy o kredyt aneksu nr (...) z dnia 20 lutego 2007 r., postanowienia § 9 umowy otrzymały następujące brzmienie: Oświadczenie o poddaniu się egzekucji. 1. Kredytobiorca niniejszym oświadcza, że w zakresie roszczeń Banku wynikających z umowy zmienionej aneksem nr (...) sporządzonym w dniu 10-10-2011 poddaje się egzekucji w trybie art. 97 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (DZ. U. Nr 140, poz. 939 z późn. Zm.) oraz wyraża zgodę na wystawienie przez Bank bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 1 035 282 zł (...). Bank

ma prawo objąć bankowym tytułem egzekucyjnym – obok wierzytelności kapitałowych także odsetki i koszty związane z realizacją umowy. Bank będzie mógł wystąpić o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w terminie 5 lat od dnia rozwiązania Umowy wraz z późniejszymi zmianami. W ust. 2 Bank poinformował, że w oparciu o złożone przez Kredytobiorcę oświadczenie o poddaniu się egzekucji Bank będzie uprawniony po powstaniu wymagalnej wierzytelności do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego. Tytuł ten będzie mógł być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów kpc po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności. (odpis umowy kredytu z dnia 20 grudnia 2007 r. k.15-24, aneks nr (...) k.88-92 akta o sygn. I Co 1428/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w W. – akta dołączone).

W dniu 09 czerwca 2012 r. pozwany (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wydał zaświadczenie stwierdzające, że w związku z dokonaniem w dniu 27 kwietnia 2012 r. wypowiedzeniem umowy kredytowej o nr (...) zmienioną następnie Aneksem nr (...), rozwiązanie ww. umowy na skutek upływu terminu wypowiedzenia nastąpiło w dniu 08 czerwca 2012 r., a następnie wystawił przeciwko K. M., A. M. i Z. M. bankowy tytuł egzekucyjny o nr. (...) obejmujący wymagalne należności przysługujące pozwanemu wynikające z umowy kredytu z dnia 17 stycznia 2008 r., w tym należność główną w wysokości 831 321,03 zł, na którą składają się: kapitał w kwocie 821 100,80 zł oraz odsetki umowne w kwocie 9 324,57 zł oraz odsetki od zadłużenia przeterminowanego w kwocie 895,66 zł (zaświadczenie k. 8, bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 09 czerwca 2012 r. akta o sygn. I Co 1428/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w W. – akta dołączone k.6-7)

W dniu 14 sierpnia 2012 r. pozwany złożył do Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w W. wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na ww. bankowy tytuł egzekucyjny załączając do wniosku dokument w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego, odpis umowy będącej podstawą wystawienia przedmiotowego tytułu, pełnomocnictwo wraz z potwierdzeniem uiszczenia opłaty, KRS, odpis umowy o kredyt hipoteczny, zaświadczenie wierzyciela. W uzasadnieniu wniosku pozwany wskazał, iż pozwanemu przysługuje wobec dłużnika wierzytelność wymagalna wynikająca z umowy o kredyt hipoteczny nr (...) z dnia 20 grudnia 2007 r., stwierdzoną bankowym tytułem egzekucyjnym (wniosek akta o sygn. I Co 1428/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w W. – akta dołączone k.4-5)

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Żoliborza w W. I Wydział Cywilny z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt. I Co 1428/12 uwzględnił wniosek wierzyciela i nadał ww. tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności (pkt. 1) zasądzając jednocześnie od powódki, na rzecz pozwanego kwotę 127 zł tytułem kosztów postępowania (pkt 2) (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza akta o sygn. I Co 1428/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W. – akta dołączone k.28)

(...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., na skutek przejęcia w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. stał się następcą prawnym (...) S.A. (okoliczność bezsporna, KRS k.68-73)

Na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z 09 czerwca 2012 r. o nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w W. I Wydział Cywilny z dnia 20 sierpnia 2012 r. sygn. akt I Co 428/12 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Żoliborza w W. B. R. wszczęła egzekucję przeciwko A. M., K. M. i Z. M. (k.18) .

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny przede wszystkim na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, które Sąd Okręgowy powyżej przywołał. Przedłożone w toku prowadzonego postępowania dokumenty nie były w żadnej mierze kwestionowane przez żadną ze stron. Sama prawdziwość tych dokumentów, ani też rzetelność zawartych w nich informacji nie budziła również wątpliwości Sądu. Nie ulegało również wątpliwości, że ustalone okoliczności faktyczne odpowiadają w pełni rzeczywistemu przebiegowi zdarzeń i nie są w istocie pomiędzy stronami w żadnej mierze sporne. Spór dotyczył zagadnień stricte jurydycznych i wynikających z tych zagadnień konsekwencji faktycznych dla stron.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

K. M. pozwem z dnia 25 marca 2016 r. domagała się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 09 czerwca 2012 r. o nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 20 sierpnia 2012 r., wskazując jako podstawę art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z przywołanym w pozwie art. 840 § 1 ust 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Żądanie powódki oparte jest na kwestionowaniu poprawności treści złożonego przez nią oświadczenia o poddaniu się egzekucji, stanowiącego podstawę do wystawienia przez pozwanego bank tytułu egzekucyjnego, a następnie wystąpienia o nadanie na ww. tytuł klauzuli wykonalności.

Istota powództwa o którym mowa w art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. sprowadza się do umożliwienia dłużnikowi podjęcia merytorycznej obrony przed możliwą bądź prowadzoną już egzekucją. Rodzaj sformułowanych przez dłużnika zarzutów skierowanych wobec tytułu wykonawczego – merytorycznych czy formalnych, zdaniem Sądu determinuje wybór drogi dochodzenia przez dłużnika roszczeń: poprzez wytoczenie (tak jak w sprawie niniejszej) powództwa przeciwegzekucyjnego na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. czy też podjęcia obrony w postępowaniu klauzulowym poprzez złożenie zażalenia na postanowienie Sądu w przedmiocie zaopatrzenia tytułu egzekucyjnego w klauzulę wykonalności.

Sąd Okręgowy wskazuje, że kwestia czy przykładowo dłużnik poddał się egzekucji co do roszczeń dochodzonych powyższym tytułem egzekucyjnym oraz czy tytuł egzekucyjny spełnia wymogi formalne przewidziane w art. 96 ust. 2 ustawy Prawo bankowe stanowi przedmiot oceny sądu w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności. Taka też kognicja Sądu wprost wynikała z aktualnego na dzień złożenia wniosku o nadanie przedmiotowemu tytułowi klauzuli wykonalności zgodnie z art. 786² k.p.c.

Reasumując powództwo przeciwegzekucyjne K. M. oparte jest w tym zakresie na zarzutach natury formalnej, a tego rodzaju zarzuty winny były być rozpatrywane wyłącznie w postępowaniu zażaleniowym zgodnie z art. 795 § 1 k.p.c. Tut. Sąd nie jest zatem uprawniony do badania tytułu egzekucyjnego co do jego zgodności z normą obowiązującego w dacie nadania klauzuli - art. 96 ust 2 ustawy Prawo bankowe.

Odnosząc się jedynie pokrótce do samego zarzutu powódki jakoby będące podstawą wystawienia przedmiotowego tytułu egzekucyjnego oświadczenie o poddaniu się przez nią egzekucji miało być wadliwe, z uwagi na niespełnienie formalnego wymogu wynikającego z art. 97 ust 1 i 2 Prawo Bankowe obowiązującego w dacie 01 kwietnia 2004 r. należy wskazać, że Sąd Najwyższy w uchwale z 9 lutego 2005 r. III CZP 80/2004 nakazał oceniać oświadczenia o poddaniu się egzekucji, na podstawie których wystawia się bankowe tytuły egzekucyjne, według przepisów obowiązujących w dacie składania tychże oświadczeń.

Oświadczenie powódki o poddaniu się egzekucji w zakresie roszczeń Banku wynikających z Umowy kredytu zostało złożone przez K. M. w dniu 19 października 2011 r. oparte było na normie art. 97 Prawo bankowe, co wprost wynikało z § 9 umowy o kredyt hipoteczny o nr (...).

W tej dacie art. 97. 1 i ust 2 Prawo bankowe obowiązywał w brzmieniu nadanym mu przepisem art. 1 pkt 60 ustawy z 1 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz o zmianie innych ustaw po 1 maja 2004 r. i określał że: bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem

wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, oraz termin, do którego bank może wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności. Dłużnik może się również poddać egzekucji wydania rzeczy, w przypadku gdy ustanowiono zastaw rejestrowy lub dokonano przeniesienia własności w celu zabezpieczenia roszczenia.

Powołany powyżej przepis nie nakazuje, jak to interpretuje powódka zamieszczenia w oświadczeniu o poddaniu się egzekucji słowa: zadłużenie, a nakazuje określić konkretną kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bte. Sąd ustalił, że taka informacja w przedmiotowym oświadczeniu się znajduje – powódka oświadczyła, że iż wyraża zgodę na wystawienie przez pozwanego bankowego tytułu egzekucyjnego do wysokości 1 035 282 zł.

Dodatkowo w świetle przywołanej regulacji oraz wobec wskazanej treści postanowienia, należy przede wszystkim wskazać, że w treści oświadczenia dłużnika znajduje się wprost odwołanie do przepisu art. 97 prawa bankowego, który w sposób wyczerpujący definiował uprawnienie banku. Kwestia czy w samym oświadczeniu pojawia się słowo zadłużenie, nie ma zdaniem Sądu większego znaczenia. Reasumując nie sposób przyjąć, aby powódka nie złożyła oświadczenie skutkującego odpowiedzialnością zastrzeżona ww. przepisem prawa bankowego.

K. M. powołuje się w pozwie również na rzekomą abuzywność przepisu umożliwiającego bankowi złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w terminie 5 lat od dnia rozwiązania umowy, a zatem po upływie terminu przedawnienia, co w konsekwencji, zdaniem strony powodowej miało doprowadzić do stwierdzenia nieważności złożonego przez nią oświadczenia o poddaniu się egzekucji.

Jak już wcześniej wskazano, kognicja Sądu w postępowaniu klauzulowym (przy nadawaniu bte klauzuli wykonalności) była znacznie ograniczona. Bte mogło więc obejmować również należności przedawnione. Z uwagi na to, że zarzut przedawnienia jest zarzutem merytorycznym, skorzystanie z tego zarzutu było możliwe dopiero w postępowaniu przeciwegzekucyjnym opartym na art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd wskazuje, że powódka w wytoczonym powództwie przeciwegzekucyjnym nie domagała się de facto uznania, iż objęte bankowym tytułem wykonawczym roszczenia banku są przedawnione, lecz podniosła zarzut częściowej abuzywności postanowienia zawartego w § 9 umowy kredytu, zmienionego następnie aneksem z dnia 19 października 2011 r. w zakresie w jakim uprawnia Bank do wystąpienia o nadanie klauzuli wykonalności w terminie 5 – letnim.

Wyjaśnienia wymaga, że wskazany w złożonym przez powódkę oświadczeniu o poddaniu się egzekucji, 5 letni termin na wystąpienie o nadanie bte klauzuli wykonalności jest terminem procesowym (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 2000 r. III CZP 42/01). Niewystąpienie przez bank do tej daty z odpowiednim wnioskiem będzie oznaczać w tym wypadku jedynie definitywną utratę możliwości posłużenia się bte do dochodzenia roszczenia objętego tym tytułem. Określenie długości ww. terminu nie ma znaczenia przy ustaleniu czy stwierdzeniu upływu terminu przedawnienia, który to jest terminem prawa materialnego. Możliwość określenia takiego terminu wprost wynikało z ustawy Prawo bankowe i nie ma też podstaw do tego, aby taki sposób regulacji omawianego terminu mógł być uznany za niedozwolone postanowienie umowne z art. 385¹ k.c.

Na marginesie wskazać należy, że w tym stanie faktycznym, w momencie wystąpienia banku z wnioskiem o nadanie bte klauzuli wykonalności, wierzycelność wynikająca z rozwiązanej umowy kredytowej nie była przedawniona. Umowa została bowiem wypowiedziana 27 kwietnia 2012 r. (czego powódka nie zakwestionowała), bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony w dacie 09 czerwca 2012 r., natomiast wniosek o nadanie klauzuli wykonalności został wniesiony w dniu 09 sierpnia 2012 r.

Nie trafne były również twierdzenia powódki zmierzające do podważenia ważności złożonego przez Bank zaświadczenia. Dokument z dnia 09 czerwca 2012 r. został wydany na gruncie art. 95 Prawo bankowe w zw. z art. 244 k.p.c. i stanowi w świetle prawa dokument urzędowy. Złożenie wraz z wnioskiem ww. dokumentu zwalniało pozwanego do przedstawienia Sadowi dokumentu w postaci skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu.

Oddalenie powództwa w niniejszej sprawie było podyktowane także brakiem legitymacji procesowej łącznej. Zauważyć należy, że stronami umowy kredytu hipotecznego nr z dnia 17 stycznia 2008 r. byli z jednej strony bank, a z drugiej kredytobiorcy w osobach K. M., A. M. i Z. M.. Nie budzi wątpliwości, że pomiędzy współkredytobiorcami zachodzi współuczestnictwo jednolite konieczne w rozumieniu art. 73 § 2 k.p.c. Oznacza to, że stroną powodową powinni być jednocześnie wszyscy ww. kredytobiorcy.

Współuczestnictwo jednolite zachodzi wówczas, gdy wyrok ma dotyczyć niepodzielnie wszystkich współuczestników. Oznacza to, że wobec każdego ze współuczestników niezbędne jest wydanie jednorodnego rozstrzygnięcia. Brzmienie wyroku musi być jednakowe wobec wszystkich współuczestników biorących udział w sprawie. Niemożliwe jest wydanie wcześniejszego rozstrzygnięcia w stosunku do poszczególnych współuczestników. W takiej sytuacji, sprawę traktuje się jako jedną i niepodzielną wobec wszystkich podmiotów występujących po danej stronie. Ewentualna rozbieżność rozstrzygnięcia wobec współuczestników jednolitych stanowiłaby wewnętrzną sprzeczność wyroku i nie byłaby możliwa do pogodzenia z istotą stosunku prawnego. Co do zasady, powaga rzeczy osądzonej nie odnosi się do współuczestników, których prawomocny wyrok nie obejmował. Prawomocny wyrok może mieć powagę rzeczy osądzonej tylko między biorącymi udział w procesie stronami. Jakkolwiek art. 375 k.c. stanowi, że wyrok zapadły na korzyść jednego z dłużników solidarnych zwalnia współdłużników, jeżeli uwzględnia zarzuty, które są im wszystkim wspólne, co uzasadniałoby możliwość samodzielnego działania w sprawie, to jednak punktem wyjścia całego procesu powinno być ustalenie, jaki jest stosunek współkredytobiorcy do sformułowanego roszczenia, czy je popiera czy nie, czy się z nim zgadza, zwłaszcza w sytuacji formułowania roszczeń o ustalenie treści stosunku z bankiem.

Mając na uwadze, że w niniejszej sprawie po stronie powodowej nie wystąpili wszyscy współuczestnicy konieczni (art. 72 § 2 kpc), Sąd stwierdził brak legitymacji procesowej łącznej, co skutkowało również skutkowało oddaleniem niniejszego powództwa.

Sąd Okręgowy w Warszawie w pkt II wyroku obciążył powódkę obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. jako stronę przegrywającą spór.